

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, soudce Mgr. Ondřeje Mrákoty a soudce JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobců: **a) Ing. J. H.**, zastoupen Mgr. Dmitrijem Pavlenkem, advokátem se sídlem v Jíčině, Valdštejnovo náměstí 76, 506 01, **b) A. H.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem v Hradci Králové, Pivovarské náměstí 1245, 500 03, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7. 10. 2013, č. j. 30 A 33/2011 - 78,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**
- III. Odměna advokátu Mgr. Dmitriji Pavlenkovi **se n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobci (dále jen „stěžovatelé“) domáhají zrušení výše uvedeného usnesení Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2011, č. j. 23138/UP/2009, a to z důvodu nezaplacení soudních poplatků.

Stěžovatelé v kasační stížnosti uvádějí, že mají za to, že předmětná žaloba je podána řádně, důvodně a včas a že i jejich osvobození od soudních poplatků a ustanovení jim právního zástupce bylo a je objektivně důvodné a řádně a včas prokázané.

S ohledem na výše uvedené stěžovatelé žádají, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení, současně požádali o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Žalovaný vyjádření ke kasační stížnosti nepodal.

Nejvyšší správní soud přistoupil k projednání kasační stížnosti, byť stěžovatelé neuhradili soudní poplatek, neboť, jak zdejší soud již opakovaně konstatoval, „*v řízení o kasační stížnosti proti usnesení městského, resp. krajského soudu, o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku za předchozí kasační stížnost by trvání na splnění poplatkové povinnosti znamenalo řetězení řešeného problému a ve svém důsledku by popíralo smysl samotného řízení. Tato okolnost proto sama o sobě nemůže bránit projednání věci a vydání meritorního rozhodnutí*“ (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2007, č. j. 9 As 3/2007 - 77, www.nssoud.cz). Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud nevyzýval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku. Ze stejného důvodu nelze trvat ani na povinném zastoupení stěžovatelky b) advokátem v řízení o kasační stížnosti. Z tohoto důvodu nevyzýval Nejvyšší správní soud stěžovatelku b) k prokázání zastoupení advokátem v řízení před Nejvyšším správním soudem. Stěžovatel a) je zastoupen advokátem, který mu byl ustanoven v řízení před krajským soudem. V souladu s ustanovením § 35 odst. 8 in fine zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti.

Kasační stížnost je podle ustanovení § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a jsou v ní mimo jiné namítány důvody dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) „s. ř. s.“, tj. nezákonnost rozhodnutí krajského soudu o zastavení řízení, proto Nejvyšší správní soud neshledal důvody pro výzvu stěžovatelům k doplnění podání podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s.

Nejprve je třeba poznamenat, že v případech, kdy je řízení krajským soudem zastaveno, lze v kasační stížnosti účinně namítat právě pouze důvod uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení. Pod citovaný důvod lze v takovém případě podřadit nesprávný úsudek krajského soudu o tom, že jsou splněny zákonné podmínky pro zastavení řízení, popřípadě zmatečnost soudního řízení, nepřezkoumatelnost rozhodnutí či jiné vady řízení před soudem, které mohly mít za následek nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené usnesení krajského soudu a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatelé podali žalobu proti shora označenému rozhodnutí žalovaného dle ustanovení § 65 a násl. s. ř. s. Protože dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním žaloby a stěžovatelé soudní poplatek k tomuto okamžiku nezaplatili, vyzval je krajský soud k zaplacení soudního poplatku ve výši 2 x 2000 Kč dle položky 14a bod 2a) Sazebníku soudních poplatků, v tehdy platném znění, který je přílohou citovaného zákona (viz ustanovení § 2 odst. 2 písm. a) zákona o soudních poplatcích (k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2011, č. j. 1 As 74/2011 - 251; dostupný na www.nssoud.cz).

pokračování

Stěžovatelé podáním ze dne 29. 8. 2011 požádali o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení z řad advokátů.

Krajský soud vyzval stěžovatele usnesením ze dne 4. 3. 2013, č. j. 30 A 33/2011 - 26, k zaslání vyplněných vzorů formulářů o jejich osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Stěžovatelé výzvě soudu vyhověli a předložili krajskému soudu tato prohlášení podepsaná dne 21. 3. 2013.

Na základě těchto podkladů rozhodl krajský soud usnesením ze dne 27. 3. 2013, č. j. 30 A 33/2011 - 46, tak, že stěžovateli a) přiznal částečné osvobození od soudního poplatku ve výši 50 % a ustanovil mu k ochraně jeho zájmů v této věci zástupce, kterým je advokát se sídlem blízko místa stěžovatelova bydliště. Žádosti stěžovatelky b) o osvobození od soudního poplatku a o ustanovení zástupce krajský soud z důvodů uvedených v odůvodnění tohoto usnesení nevyhověl.

O kasační stížnosti stěžovatelů proti uvedenému usnesení rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 21. 6. 2013, č. j. 5 As 35/2013 - 22. Zamítl žádosti stěžovatelů o osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a současně zamítl jejich kasační stížnost. Rozsudek nabyt právní moci dne 15. 7. 2013, dne 15. 8. 2013 byl spis vrácen krajskému soudu.

Ten následně usnesením ze dne 15. 8. 2013, č. j. 30 A 33/2011 - 72 vyzval stěžovatele a) prostřednictvím jeho zástupce k zaplacení soudního poplatku ve výši 1000 Kč (50 % výše poplatku) a usnesením z téhož dne, č. j. 30 A 33/2011 - 73, stěžovatelku b) k zaplacení soudního poplatku ve výši 2000 Kč. Lhůta pro zaplacení soudního poplatku byla stanovena na 2 týdny od doručení usnesení. Stěžovatelé byli v usneseních poučeni o následcích nezaplacení soudního poplatku. Zástupci stěžovatele a) bylo usnesení doručeno dne 23. 8. 2013, stěžovatelce b) pak bylo doručeno v souladu se zákonnými požadavky fikcí dne 5. 9. 2013. Ani jeden ze stěžovatelů ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil.

Nejvyšší správní soud přezkoumal usnesení krajského soudu z důvodu, zda nedošlo k nezákonnosti rozhodnutí krajského soudu o zastavení řízení a žádné pochybení krajského soudu neshledal; krajský soud splnil všechny zákonem požadované postupy.

Jak vyplývá ze soudního spisu, výzva stěžovateli a) byla doručena dne 23. 8. 2013 jeho zástupci ustanovenému mu pro toto řízení shora označeným usnesením krajského soudu, které je v právní moci a kasační stížnost proti němu byla Nejvyšším správním soudem zamítnuta. V této souvislosti lze odkázat na závěry rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 2 Afs 187/2004 - 69; dostupného na www.nssoud.cz, podle něhož je-li účastník řízení zastoupen, výzva k zaplacení soudního poplatku se doručuje podle ustanovení § 42 odst. 2 s. ř. s. pouze jeho zástupci.

Stěžovatelce b) pak byla výzva k zaplacení soudního poplatku doručena v souladu s ustanovením § 49 odst. 1 až 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). Jak plyne z dodejky, která má charakter úřední listiny, byla zásilka připravena k vyzvednutí na poště ode dne 26. 8. 2013, protože stěžovatelka b) nebyla zastižena, byla jí ve schránce poštovní doručovatelkou zanechána

výzva k vyzvednutí zásilky. Po marném uplynutí úložní doby jí byla zásilka obsahující výzvu k zaplacení soudního poplatku dne 6. 9. 2013 do označené domovní schránky vhozena. K doručení náhradním způsobem tak došlo dne 5. 9. 2013 (ustanovení § 49 odst. 4 o. s. ř.). Ostatně nová žádost o osvobození od soudního poplatku a o ustanovení zástupce je reakcí na tuto výzvu a tedy i důkazem toho, že stěžovatelce b) byla výzva uvedeným způsobem fakticky doručena. Opětovná výzva k zaplacení soudního poplatku tak byla oběma stěžovatelům řádně doručena.

Nejvyšší správní soud se s postupem krajského soudu ztotožnil, a proto mu nezbylo, když neshledal pochybení namítané stěžovateli, než kasační stížnost podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítnout.

S ohledem na skutečnost, že Nejvyšší správní soud rozhodoval o věci přednostně ve smyslu ustanovení § 56 a § 120 s. ř. s., návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se nezabýval.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatelé nebyli ve věci úspěšní, nemají proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný v řízení o kasační stížnosti žádné náklady, které by mu vznikly, neuplatnil, přitom taková skutečnost ze spisu ani nevyplývala, proto soud rozhodl, že ani žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Zástupcem stěžovatele a) byl ustanoven krajským soudem advokát Mgr. Dmitrij Pavlenko, jehož odměnu a hotové výdaje podle ustanovením § 35 odst. 8 s. ř. s. hradí stát. Vzhledem ke skutečnosti, že advokát byl ustanoven stěžovateli a) již krajským soudem, úkon spočívající v převzetí a přípravě zastoupení dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, nebyl zástupci v řízení před kasačním soudem přiznán. Jelikož kasační stížnost podal stěžovatel a) rovněž sám a nebylo potřeba vyzývat stěžovatele k doplnění, Nejvyšší správní soud nepřiznal zástupci ani úkon spočívající v doplnění kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud nepřiznal ustanovenému zástupci stěžovatele a) advokátu Mgr. Dmitrijovi Pavlenkovi žádnou odměnu ani hotové výdaje.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné (ustanovení § 53 odst. 3, ustanovení § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 24. ledna 2014

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu